

Betænkning (B. sp. 197) afgivet $\frac{9}{12}$. (Ordfører: Asger Jensen). 2. beh. $\frac{18}{11}$ og $\frac{11}{12}$ (F. sp. 1101 og 1630). 3. beh. $\frac{11}{12}$ (F. sp. 1633). *Oversendt til landstinget*. 1. beh. $\frac{12}{12}$ (L. sp. 307). Partierne ordførere: Erik Jacobsen, Villemoes, V. Knudsen og Axel Christensen. 2. beh. $\frac{12}{12}$ (L. sp. 311). 3. beh. $\frac{12}{12}$ (L. sp. 317). *Loven stadfæstet 17. december 1952.* (Lovt. nr. 430).

Ved lov nr. 494 af 19. december 1951 (årbog 1951—52, side 295) blev lov nr. 183 af 4. maj 1939 om danske skibes forsikring mod krigsfare forlænget indtil udgangen af året 1952. Den forlænges herved yderligere for et år til *udgangen af året 1953* (i stedet for som oprindeligt foreslået for tre år til udgangen af 1955).

I bemærkningerne til lovforslaget anføres, at der ved den sidste forlængelse „havde været ønsket fremme om en nærmere overvejelse af *det økonomiske grundlag* for videreførelse af krigsforsikringen for danske skibe, og det fandtes derfor naturligt kun at forlænge lovens gyldighedstid med 1 år.

En sådan overvejelse har nu fundet sted med det resultat, at krigsforsikringen for danske skibe bør videreføres på sit nuværende grundlag indtil udgangen af 1955, men således at man i god tid før udløbet af den nu foreslåede 3 års forlængelse påny optager til overvejelse, om krigsforsikringen bør søges videreført, og i bekræftende fald om et ændret kapitalgrundlag bør søges tilvejebragt.“

Lovforslaget behandledes på rigsdagen sammen med det samtidig foreliggende lovforslag om krigsforsikring af varer og fragt (se nærmest efterfølgende sag).

Ved sagens 1. behandling i folketinget oplyste *handelsministeren* som svar på nogle spørgsmål, der var rettet til ham, at „*kapitalbeholdningen* indenfor de to arter forsikringsområder stiller sig således: for varer er garantikapitalen 40 mill. kr., og der er oparbejdet et overskud på 19,7 mill. kr.; for skibene er garantikapitalen 82,5 mill. kr., og der er oparbejdet et overskud på 13,5 mill. kr.

Med hensyn til de forhandlinger, der har været ført, ligger forholdet således, at der er opnået enighed med samtlige de hidtidige garantier, og forholdet er iøvrigt det, at staten har indskudt halvdelen af garantikapitalen.

Når der er foreslået en forlængelse for 3 år imod hidtil 2 år, skyldes det udelukkende, at da der nu er opnået enighed med garantierne, mente man i handelsministeriet, det ville være mere praktisk med en 3-årig turnus.“